

РЕШЕНИЕ

№ 10894

гр. София, 05.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Антоанета Аргирова

ЧЛЕНОВЕ: Мая Сукнарова

Анастасия Хитова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **4589** по описа за **2024** година докладвано от съдия Антоанета Аргирова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-чл.228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК), вр. с чл.63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

С Решение №1471/26.03.2024 г., постановено по административнонаказателно дело № 20231110217154/2023 г. по описа на Софийския районен съд, СРС, НО, 7- ми състав е потвърдил Електронен фиш (ЕФ) за налагане на глоба за нарушение, установено с автоматизирано техническо средство или система Серия К № 6807819, издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал. 1, т. 4 от Закона за движение по пътищата, на С. Г. П. е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 800,00 /осемстотин/ лева за нарушение на чл. 21, ал. 1 ЗДвП.

В срока и по реда на чл.211, ал.1 от АПК, вр.чл.63в от ЗАНН, решението е оспорено с касационна жалба от С. Г. П., чрез пълномощника адв. Й. К., с искане да бъде отменено, заедно с потвърдения ЕФ.

Наведените касационни основания са за нарушение на закона, допуснати

съществени процесуални нарушения и явна несправедливост на наложеното наказание-чл.348, ал.1, т.1, т.2 и т.3 от НПК, вр.чл.63в от ЗАНН, аргументирани с доводи, че в ЕФ не се съдържа пълно описание на фактите и обстоятелствата, при които е извършено нарушението, включително обуславящите квалифициран състав на нарушението, както и не е вписана дата на влизане в сила на предходния ЕФ. Не бил доказан фактът на повторност, възприет от въззивния съд, тъй като в рамките на една година преди извършване на деянието по обжалвания фиш, имало издадени други два електронни фиша, за които механизмът на повторността не бил приложен (ЕФ, серия К № 5762386/06.04.2022 г. и ЕФ, серия К № 6614095/22.11.2022 г.). СРС не взел предвид приложената по делото справка за нарушител/водач и констатираните в нея обстоятелства и не е изпълнил правомощията си по чл. 337, ал. 1, т. 2 от НПК. Заявява искане за присъждане на разноски за две инстанции.

В съдебно заседание пред Административен съд София-град, касаторът и ответникът не се представляват. От пълномощника на касатора-адв. Й. К. обаче е депозирано писмено становище за основателност на жалбата.

Участващият по делото прокурор от Софийската градска прокуратура, дава заключение за неоснователност на касационната жалба

Съдът като взе предвид релевантите с жалбата касационни основания по смисъла на чл.348 от НПК и тези, за които следи служебно на основание чл.218, ал.2 от АПК, намира за установено следното:

Касационната жалба е допустима.

Подадена е от лице, легитимирано да обжалва, срещу акт подлежащ на касационен контрол и в законово установения за това преклузивен 14-дневен срок.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Установената по делото от СРС фактическа обстановка, която касационната инстанция в съответствие с чл. 220 АПК, вр. с чл. 63, ал. 1 ЗАНН възприема изцяло е, че на 23.12.2022 г., в 12:25 часа, в [населено място], бул. „Б. шосе, разклона за ЦСПП-МВР, от [населено място] към [населено място], при ограничение на скоростта 50 км/ч. за населено място, с МПС лек автомобил „А. А4“ с рег. № СО 0214 СС е извършил нарушение за скорост, установено и заснето с автоматизирано техническо средство за скорост (АТСС) Cordon M2 с № MD1193 - при разрешена скорост от 50

км/ч, е установена скорост от 81 км/ч или превишаване на разрешената скорост с 31 км/ч.

За констатираното нарушение е издаден оспореният електронен фиш за налагане на административно наказание „глоба“ в размер 800 лева за извършено нарушение по чл. 21, ал. 1 ЗДвП, извършено при условията на повторност в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ К/5595834.

При така установената фактическа обстановка СРС е приел, че не са налице съществени процесуални нарушения, които да доведат до отмяна на обжалваното наказателно постановление. Въззивната инстанция е разгледала спора по същество и след преценка на доказателствата приобщени по делото е приела за безспорно установено от обективна страна факта на извършване на вмененото нарушение на ЗДвП, с посочения автомобил и при описаните в НП обстоятелства, като е потвърдила НП с наложеното наказание в законоустановения размер.

АССГ възприема изцяло, съобразно чл. 220 АПК, вр. с чл. 63в ЗАНН, установената от СРС фактическа обстановка.

При изяснена фактическа обстановка СРС е направил законосъобразния извод, че П. е извършил нарушение на чл.21, ал.1 от ЗДвП, въвеждащ забрана за водачите на МПС, при избиране на скоростта на движение, да превишават определените в тази разпоредба стойности, които за пътно превозно средство от категория „В“ (каквото е процесното) са: в населено място – 50 км/ч.; извън населено място – 90 км/ч.; по автомагистрала – 140 км/ч.; по скоростен път – 120 км/ч. В случая е безспорно, че касаторът на датата на установеното нарушение е управлявал л.а. „А. А4“ с рег. № СО 0214 СС, в [населено място], бул. „Б. шосе, разклона за ЦСПП-МВР, от [населено място] към [населено място], с 81 км/час, при ограничение 50 км/ч за населено място.

За нарушаване на забраната за превишаване на посочените в чл. 21, ал. 1 и ал. 2 ЗДвП величини на максимално допустимата скорост, съобразно превишението, са предвидени различни размери на глобата. В случая, при отчетено превишение в размер на 31 км/ч, относима е т. 4 на чл. 182, ал. 1 ЗДвП. Според посочената разпоредба за превишаване от 31 до 40 км/ч на водача се налага глоба в размер на 400 лв.

Според чл. 182, ал. 4 ЗДвП, когато нарушението по ал. 1, т. 1 - 5, ал. 2 и ал. 3, т.

1 - 5 е повторно, наказанието е предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер, а за повторно нарушение по ал. 1, т. 6 и ал. 3, т. 6 - предвидената за съответното нарушение глоба в двоен размер и лишаване от право да се управлява моторно превозно средство за срок три месеца.

В случая се установява, че наказанието на касатора е наложено именно в хипотезата на повторност на нарушението. Видно от обстоятелствената част на процесния ЕФ, нарушението е извършено в условията на повторност- в едногодишен срок от влизане в сила на ЕФ, Серия К № 5595834.

В изпълнение на задължението си да докаже обективните признаци на санкционираното нарушение от страна на наказващия орган пред СРС е представен препис на електронен фиш Серия К № 5595834. Същият е издаден за това, че на 05.02.2022 г. в 12:08 часа в обл. София, АМ Хемус км. 34+300, с посока на движение от [населено място] към [населено място], с АТСС АРН САМ S1 е установено движение на управлявания от П. лек автомобил със скорост от 83 км/ч при максимално допустима такава от 70 км/ч.

В обжалвания ЕФ изрично е посочено, че нарушението е извършено при условията на повторност, като са посочени видът и номерът на акта, въз основа на който наказващият орган е приел наличието от обективна страна на този съставомерен признак. Не е налице нормативно изискване, съгласно което при издаването на ЕФ в условията на повторност да следва в същия да се описва предходното извършеното нарушение. Достатъчно е да се отрази наличието на това обстоятелство и с кой акт се установява, като по делото се представят и съответните доказателства, което в случая е сторено. Факт е, че не е посочено кога предходно издаденият ЕФ Серия К № 5595834, въз основа на който е приета квалификацията за повторност, е влязъл в сила. Това обаче е обстоятелство, което е било лесно установимо от ангажираните по преписката доказателства, в частност справка- картон на водача, в която е посочено, че ЕФ Серия К № 5595834 е издаден на 14.02.2022 г. и връчен на 25.10.2022 г. Следователно и предвид липсата на твърдения, че е бил обжалван, както и доказателства за това, същият е влязъл в сила на 09.11.2022 г. Процесното нарушение е извършено на 23.12.2022 г., тоест в едногодишния срок от влизане в сила на ЕФ Серия К № 5595834. Налице са предпоставките, да се приеме, че процесното

нарушение е извършено в условията на повторност по смисъла на § 6 т.33 от ДР на ЗДвП, поради което възраженията в тази насока са неоснователни.

Съобразявайки легалната дефиниция за електронен фиш и неговото съдържание, разписани в разпоредбата на чл. 189, ал.4, изр.2 ЗДвП, са правилни изводите на СРС относно съответствието му с процесуалните правила за негово издаване и на основание чл.221, ал.2 АПК касационната инстанция препраща към тях.

С оглед гореизложеното и поради липсата на релевираните с жалбата касационни основания на чл. 63в от ЗАНН във връзка с чл. 348 от Наказателно-процесуалния кодекс и на други такива, за които АССГ следи служебно, оспореното въззивно решение следва да бъде оставено в сила.

Воден от гореизложеното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. 1-во от АПК, вр. чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, XII касационен състав

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение №1471/26.03.2024 г., постановено по административнонаказателно дело № 20231110217154/2023 г. по описа на Софийския районен съд.

Решението е окончателно и не може да бъде обжалвано и/или протестирано.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: